

Novi Sad, 09. april 2011.

Saopštenje za javnost: PODRŠKA AKCIJI GRUPE APRIL

Ovim putem podržavamo akciju Grupe April koja je realizovana 5. aprila u Novom Sadu tokom otvaranja Kulturnog centra Novog Sada.

Akcija je izvedena zbog javnog ukazivanja na probleme koji postoje u kulturnoj politici grada Novog Sada. Transparentima sa natpisima: NA OVOM MESTU JE ODLUKOM GRADSKO UPRAVE IZBRISANA ISTORIJA, članovi grupe April su ukazali na još jedan od primera sistemskog brisanja istorije. U ovom slučaju se brisanje odnosi na završetak akcije gašenja i brisanja traga Tribine mladih, jedne od najzačajnijih kulturnih i omladinskih institucija u istoriji grada, koja je promovisala progresivnu uređivačku politiku i umetnički eksperiment tokom šezdesetih godina XX veka. Interesantno je da je u samoupravnom socijalizmu, pre pola veka, Tribina Mladih bila mesto okupljanja društveno angažovane i kritičke omladine. Početkom sedamdesetih, posle invazije Čehoslovačke od zemalja članica Varšavskog ugovora, tadašnja politička nomenklatura u Jugoslaviji sve više potiskuje razvijanje kritike i posebno omladinskih i studentskih centara i medija, tako da se, pored ostalog, u Novom Sadu smenjuje rukovodstvo Tribine Mladih, dovode se politički podobni kadrovi i menja se naziv ove institucije u Kulturni Centar Novog Sada (KCNS). Do danas KCNS, iako u promenjenom političkom okruženju, bez ozbiljnije programske promene nastavlja aktivnosti u kome se zadovoljava forma i kvantitet, neguje politika poslušnosti, i dominantno promoviše nerelevantna umetnička produkcija.

Sam čin otvaranja rekonstruisane zgrade KCNS-a je završetak uklanjanja i poslednjeg vidljivog traga, potpunom izmenom fasade same zgrade, jednog od primera arhitekture modernizma šezdesetih godina. Pored proslave završetka brisanja istorije, gradonačelnik Igor Pavličić je iskoristio priliku da prilikom otvaranja građanima jasno stavi do znanja orijentaciju "kulturne" politike grada, a to su "žurke i svirke". Na ovaj način gradonačelnik je otvorio mogućnost i pružio ohrabrenje za ignorisanje sadržaja koji promovišu savremenu umetničku praksu, kritičko promišljanje i slične prakse u kulturi.

Razvijanje kritičke misli i društvenog aktivizma nije materijalno opipljivo, ekonomski utilitarno i sigurno nije masovno popularno ili zabavno. Ali postojanje snažne društvene i kulturne korelacije omogućava jasno definisanje sadašnjih i budućih autoritarnih politika, posebno u situaciji političke i ekonomske nestabilnosti. Odsustvo društvene kritike i autonomnih javnih prostora Novi Sad je iskusio krajem osamdesetih u situaciji kada organizovanoj kampanji Miloševića nije imao ko da se suprotstavi, pa čak ni da razume društvenu osnovu iste. Političku (i kulturnu, društvenu itd.) paralizaciju Novog Sada (i Vojvodine) osamdesetih godina je velikim delom prouzrokovala čistka nezavisne kulturne scene sedamdesetih godina, takođe izvršena ne od strane autoritarnih delova društva, već upravo od reformske vlasti (tzv. liberala).

Danas "reformska" politička opcija ponavlja grešku svojih ideoloških prethodnika i uklanja potencijalne saveznike u složenom procesu izgradnje poverenja među akterima u kulturi, ne toliko zbog ideološkog jaza, već zbog sopstvene slabosti i nemogućnosti da čuje i omogući kritičko mišljenje.

Institut za fleksibilne kulture i tehnologije – NAPON,
Novi Sad